

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612208000
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612208000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpený: Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti žalovanému: J. R., nar. XX. X. XXXX, bytom S. R. XXX, o zaplatenie 686,44 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/170/2012-70 zo dňa 29.10.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu v časti výroku o povolení splátok a v časti výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu ostáva n e d o t k n u t ý .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 556,44 eur, spolu so špecifikovanými úrokmi z omeškania a trovami konania a to v mesačných splátkach po 50 eur, splatných vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní s plnením jednej splátky. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil nesplnením zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok. Okresný súd povolil žalovanému zaplatiť súdom určenú sumu v mesačných splátkach po 50 eur s prihliadnutím na osobné a zárobkové pomery žalovaného, ako aj z ohľadom na okolnosť, že žalobca vo svojich majetkových pomeroch týmto rozhodnutím nebude dotknutý a s poukazom na to, že žalovaný v priebehu konania preukázal schopnosť splácať dlh navrhnutými mesačnými splátkami.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a to len v rozsahu povolenia mesačných splátok. Domáhal sa zmeny, alternatívne zrušenia a vrátenia rozsudku prvostupňového súdu a argumentoval, že záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok z ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont uspokojenia neúmerne dlhý. Okrem toho sa podľa žalobcu zhoršuje postavenie samotného žalovaného, keďže platením dlžnej sumy v nízkych splátkach a teda v dôsledku neúmerne dlhého časového obdobia až do úplného splatenia istiny v splátkach, neustále rastú úroky z omeškania, čím sa samotná výška pohľadávky taktiež zvyšuje. Súčasne namietal nedostatočné zistenie majetkových pomerov žalovaného, ktoré neodôvodňovalo určiť plnenie v splátkach, resp. v nepomerne nízkych splátkach v porovnaní s výškou pohľadávky.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Preskúmaním spisu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie ohľadne pomerov žalovaného a to v rozsahu jeho príjmov a výdavkov. Z vykonaných dokazovaní prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, dôvodne aplikoval ustanovenie procesného predpisu umožňujúce priznať súdu plnenie v mesačných splátkach a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. S dôvodmi prvostupňového rozhodnutia sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na zvýraznenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa sa odvolací súd vyjadruje k podstatným odvolacím dôvodom žalobcu.

Východiskom pri posudzovaní lehoty na splnenie súdom určenej povinnosti je trojdňová lehota (od právoplatnosti rozsudku) určená v § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p., od ktorej sa súd môže odchyliť a to tak v smere určenia dlhšej lehoty, alebo určenia peňažného plnenia v splátkach. Bližšie podmienky pre rozhodnutie súdu o možnosti plnenia uloženej povinnosti v splátkach hypotéza predmetnej procesnej normy neupravuje, je preto úlohou súdu zvážiť umožnenie splátok s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom vo všeobecnosti je možné vymedziť nasledovné kritéria priznania splátkovej výhody: 1/ výška plnenia, 2/ zhoršenie postavenia veriteľa, 3/ platobná schopnosť žalovaného, 4/ v konaní prejavená snaha dlžníka o riadne plnenie, 5/ možnosť žalobcu domáhať sa plnenia pri nedodržaní splátok, 6/ pomery dlžníka.

V predmetnom prípade súdom priznaná istina predstavuje 556,44 eur, úroky z omeškania predstavujú 9% ročne zo sumy 465,75 eur od 26.3.2010 do 20.9.2012 a v ďalšom období úroky z omeškania vo výške 9% ročne z postupne klesajúcej istiny a trovy konania v sume 113,33 eur. Splátky boli povolené (pod hrozbou straty ich výhody pri nezaplatení čo i len jednej splátky) vo výške 50 eur mesačne. Už prvotné porovnanie priznanej istiny a úrokov, ktoré sú priznané len od roku 2010 a predstavujú 9% z dlžnej sumy ročne v porovnaní s výškou mesačnej splátky jednoznačne vyvracia tvrdenia žalobcu o nepomerne nízkych splátkach a zjavne znevýhodnenom postavení žalobcu z dôvodu neúmerne dlho nastaveného časového horizontu plnenia. Z jednoduchého prepočtu vyplýva, že celá istina, vrátane trov konania a príslušenstva bude splatená ani nie v priebehu roka a pol. Je všeobecne známou skutočnosťou, že úvery v oveľa vyššej sume sú poskytované pri obdobnej, alebo nižšej mesačnej splátke. Žalobca ani nijako inak nekonkretizoval, v čom by malo spočívať jeho zjavné znevýhodnenie. Ide o bankový subjekt, pre ktorý je typické poskytovanie obdobných bankových produktov a služieb, ktorý nepochybne pri svojej činnosti počíta s rizikom omeškania dlžníkov a kritéria svojej podnikateľskej činnosti má nastavené s dostatočnou rezervou na takéto okolnosti, odhliadnuc od okolností, že išlo len o debetný limit, t.j. pokiaľ by ho žalovaný pravidelne splácal, išlo by stále o prostriedky, ktoré by mal k dispozícii žalovaný, nie žalobca (navyše by si v prípade splatenia debetu nemohol účtovať zmluvný úrok). Rovnako ďalšie aplikačnou praxou vyššie vymedzené kritéria pre posudzovanie možnosti určenia splátok nasvedčujú správne rozhodnutiu prvostupňového súdu. Žalovaný v priebehu konania uhradil niekoľko splátok, preukázal tým svoju schopnosť a ochotu dlžnú sumu v splátkach uhrádzať, zistená príjmová situácia žalovaného je adekvátna nastavenej výške splátok a v prípade porušenia povinnosti žalovaného pravidelne uhrádzať splátky, žalobca disponuje okamžitým exekučným titulom na celú zvyšnú sumu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil, pričom sa nedotýkal odvolaním nenapadnutej časti meritórneho výroku. V súlade s § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. odvolací súd preskúmal aj odvolaním priamo nedotknutý ale závislý výrok o trovách prvostupňového konania, ktorý z dôvodu správnosti aplikácie princípu pomerného úspechu rovnako potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. krajský súd tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, nakoľko odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný a žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, fakticky mu ani žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .